

De kruik te water

(The Camel's Back)

Blijspel in drie bedrijven

door

A. Helsby

vertaling

A. Maurits

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KRUIK TE WATER - THE CAMEL'S BACK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **A. HELSBY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1993 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Prudence Hannacott: - Een oude vrijster, koud, kortaf en bazig.

Tilda Hannacott: - Moederlijk, emotioneel en makkelijk te bepraten.

Faith Hannacott: - Haar jonge vrolijke en door iedereen beminde dochter.

Robert Sladen: - Een fijne standvastige, goed opgevoede boerenzoon.

Ned Ruddle: - Een vreemde oude kerel, bokkig en koppig, kort en bondig, grenzend aan brutaliteit.

Miss Loveday: - Bewegelijk en kwetterend als een kanarie; zenuwachtig druk.

Mrs. Middleton-Jones: - De vrouw van de kolonel, zeer "klasse bewust".

Samuel Meacock: - Groot, grof en goedig.

Cicely: - Dienstbode bij de Hannacott, jong, onervaren en lichtgelovig.

DECOR EN TIJD:

1e bedrijf: - De huiskamer van de Hannacott boerderij, zaterdagavond.

2e bedrijf: - Idem, de avond, twee dagen later.

3e bedrijf: - Idem, de volgende middag.

Eerste bedrijf

(als het doek op gaat zien we de huiskamer van de Hannacott boerderij. Het is een zonnige ochtend. De zonnestralen die deze ochtend met zich meebrengt schijnen door het grote raam middenachter. Naast dit raam is een deur, die uitkomt op een stoep. Links en rechts zijn ook deuren, rechts van de deur middenachter staat een oude bergkast met het beste porselein er in. Onder het raam is een comfortabele bank met kussens, links daarvan, in de hoek, een antieke staande klok. Er is een open - haard tegen de linker muur naast de deur. Voor deze haard is een zitje van een grote gemakkelijke stoel, een schommelstoel en een klein tafeltje. Middenvoor staat de grote eetkamertafel met drie stoelen er omheen. Naast de deur in de rechter zijmuur is een trap van ongeveer drie treden. Boven aan deze treden is een toog met gordijnen aan weerszijde. We zien Ned Ruddle gevaarlijk balance- rend op een trap staan voor de toog. Hij heeft daarboven juist een klein portret in een brede lijst met krullen opgehangen, en geeft nu een paar laatste tikjes met de hamer op het spijkertje. Cicely het dienstmeisje zit aan de tafel en is bijna klaar met haar ontbijt. Ned Ruddle heeft al zo lang op deze boerderij gewerkt, dat men hem als een deel van de inboedel is gaan beschouwen. Ned rekt zich op de ladder uit om nog een blik op zijn werk te werpen en komt daarna moeizaam van de ladder af)

NED: Zo, ik hoop dat het naar je genoegen is jij ouwe.... ouwe tang!

CICELY: Ned Ruddle! Je mag op zo'n manier niet praten! Stel je voor dat Miss Hannacott je hoort!

NED: Het zal tijd worden dat ze me hoort. Het is hoog tijd dat ze WIE DAN OOK hoort in dit huis! Die ouwe bemoeial! Als ik het hier voor het zeggen had....

CICELY: Daar gaan we weer! Dat is zo zachtjes aan wel de twintigste keer dat je het zegt!

NED: De één-en-twintigste keer. Het is vandaag drie weken geleden dat ze kwam.

CICELY: Nou, en ik moet zeggen dat het enorm veel heeft uitgemaakt hoor, die prachtige dappere opmerking van jou! Je hebt je zin niet gekregen... en dat zal je ook niet!

NED: Goed hoor, begin jij er ook maar mee! Je bent al net zo als alle andere vrouwen in dit huishouden: ja en amen knikken als ze je als vuil behandelen.

CICELY: Kun je voorstellen! Jij weet wel beter. Ik kan d'r niet luchten of zien!

NED: Mevrouw ook niet, en Miss Faith net zo min. Maar ze hoeft maar een wenkbrauw te trekken of ze komen aangerend als getrainde vlooiën in het vlooiëntheater!

CICELY: Die vrouw heeft een bedwelmende macht over zich Ned!

NED: Dat heeft belegen kaas ook, als het niet goed ingepakt is.

CICELY: En toch zou ik niet weten wat we er aan kunnen doen. Ach, in feite ken ik d'r niks van zeggen. Ik weet wat m'n plaats is.

NED: Met andere woorden, dat weet ik niet, hm?

CICELY: Nou ja, wat zal ik zeggen, hè? Uiteindelijk ben je alleenig maar voorman hier.

NED: Iets wat ik niet licht zal kunnen vergeten zolang zij hier rondspookt. Dat loopt maar te commanderen alsof de boerderij van haar is. Ik kan d'r met mijn verstand niet bij dat mevrouw het zo maar toelaat zonder een kik te geven. Waarom stuurt ze haar de laan niet uit?

CICELY (*geschokt*): Ken je voorstellen! De arme meneer Hannacott zou zich in zijn graf omkeren als hij wist dat z'n zuster er uit gezet zou worden. Bovendien, het zou niet passen, nee het zou niet passend zijn.

NED: Passend, larienkoek! Ze kwam hier nooit toen hij nog leefde, en als ze dat wel had gedaan.....

CICELY: Nou?

NED: Dan was hij veel eerder weggeweest.

CICELY (*met afschuw*): Ned Ruddle! Stel je voooor!

NED: Zo is het en niet anders! (*wijst naar het portret van een vriendelijk uitziende man dat boven het open haardvuur hangt*) Wie had ooit kunnen denken dat een man als hij, een zuster als zij zou kunnen hebben! (*wijst naar het portret dat hij zojuist boven de toog heeft opgehangen*)

CICELY: Je moet niet vergeten dat de baas ook zijn eigenaardigheden had.

NED: Ja, maar menselijk, altijd menselijk, als je wist hoe je met hem om moest gaan. Hij was een volbloed. (*diepe zucht*) En dan te denken dat dit uit de zelfde stal komt. (*wijst met hamer weer over schouder naar portretje boven toog*)

CICELY: Kom, zet nu eindelijk die trap eens weg en eet je ontbijt op.

NED: Ontbijt? Daar moet ik nog aan beginnen! Op voor dag en dauw ben ik, en als ik dan naar binnen kom voor een stukkie ontbijt komt ze met volle zeilen op me af. "Ruddle", zegt ze, niet eens Ned moet je weten, zelfs niet Ned Ruddle, en dat was toch goed genoeg voor

de baas: en dan zullen we over Mr. Ruddle maar helemaal zwijgen, nee, "Ruddle", zegt ze, "Ruddle, ik wil dat je mijn portret ophangt!"

CICELY: Stel je voooooor!

NED: Ik probeerde het aan haar verstand te brengen dat ik het later op de dag zou doen, dat zaterdag de drukste dag van de week was, maar nee, "onmiddellijk Ruddle" zegt ze, ogenblikkelijk als je er niets op tegen hebt. En alsof dat al niet genoeg was, wil ze het daar hebben, boven die ongelukkige toog notabene. Nou, dat paneel is zo dun als de deksel van een sigarenkistje.

CICELY: Och, voor mij blijven alle plaatsen om het op te hangen hetzelfde, het is overal even lelijk.

NED: Maar ik zou het wel weten hoor.

CICELY: Waar dan?

NED: In de moestuin bij de stok rozen.

CICELY: Ned Ruddle je bent een vervelende oude man. Kom hier en eet je ontbijt op, dan kan ik de tafel afnemen.

NED: Wacht eens even! Kom eens hier Cicely.

CICELY (*komt naast hem staan*): Wat is er?

NED: Hangt dat ding nou recht?

CICELY: Volgens mij wel hoor. Hemeltje Ned, ze kan geen dag ouder dan twintig zijn op die foto. Hoeveel jaar geleden zou die genomen zijn?

NED: Geen idee. Tijdens de Boerenoorlog waarschijnlijk!

CICELY: Stel je voooooor!

NED (*doet haar na en spreekt bijna gelijktijdig*): Stel je voooooor! Bah!

CICELY: Toch was ze toen best knap om te zien. Aardig, vindt je niet?

NED: Aardig? (*heft de hamer*) Weet je wat ik nou zo heel graag eens met dit portret zou willen doen?

CICELY (*links komt Prudence zachtjes binnen. De twee anderen merken haar niet op*): Nou, wat dan Ned?

NED (*heft hamer boven het hoofd*): Ik zou het willen.....

PRUDENCE (*met ijskoude stem*): Welnu?

NED (*met mond vol tanden*): Ik... eh.... ik zou het... eh... (*schaapachtig*) wat hoger willen hangen.

PRUDENCE: Het hangt best naar mijn zin op die plaats dank je. (*tot Cicely*) Jij, meisje, wat sta je hier nog rond te hangen. Neem direct de tafel af.

NED: Ja Miss Hannacott, dadelijk Miss Hannacott, maar met uw welnemen Miss. Ned heeft zijn ontbijt nog niet gehad.

NED: Nog geen tijd gehad. Amper tijd om adem te halen, laat staan te eten.

PRUDENCE: Schiet dan op en eet. Typisch een man, de hele kamer in chaos voor één klein portretje.

NED (*gaat zitten*): Maar u zei zelf tegen me dat.....

PRUDENCE: Ik heb in ieder geval niet gezegd dat je er de hele dag over moest doen. Ben je er zeker van dat het daar veilig hangt?

NED: Veilig? O ja hoor... Nu nog wel...

PRUDENCE: Meisje breng die ladder weg. Nu meteen. (*Cicely af met ladder door rechter deur*) En Ruddle, opschieten met dat ontbijt, ik heb nog heel wat voor je te doen vandaag. Er is hier tot nu toe al veel te veel tijd nutteloos verbruikt. Ik zal zorgen dat daar drastisch verandering in komt zolang ik hier ben.

NED (*zit rechts aan de tafel*): Here, zegen deze....

PRUDENCE (*scherp onderbrekend*): Wat zeg je?

NED: Ik wilde even "danken".

PRUDENCE: Dat is nergens voor nodig. Er is tijd genoeg voor zulke dingen buiten je diensturen. En er is nog iets. Ik dacht dat ik jou er van op de hoogte had gesteld dat ik een naam had.

NED (*doopt brood in theepot*): Ach tja, dat is meestal zo nietwaar. Toch heb ik wel eens gehoord van een boerenknecht in Longdeane, die had op het laatst vijftien kinderen, en die vond het makkelijker om ze een nummer te geven.

PRUDENCE: Een brutaal antwoord, dat bovendien nergens op slaat, Ruddle. Jij weet heel goed wat ik bedoel. Ik bedoel dat ik verwacht dat ik in dit huishouden aangesproken zal worden met Miss Hannacott.

NED (*schent thee op bordje*): Zo is het en zo hoort het. U bent de baas z'n zuster. Zijn naam was Hannacott, dus ligt het voor de hand dat het ook uw naam is. Tenzij u natuurlijk in het geheim getrouwd bent. (*heft bordje en drinkt er van*)

PRUDENCE (*loopt naar de linker deur*): Hoe durf je! Ik zal hier met Tilda over spreken!

NED (*zet voorzichtig bordje weer neer*): Tilda?

PRUDENCE: Jij weet heel goed wie ik bedoel Ruddle, Mrs. Hannacott.

NED: Mevrouw? Oh, ja natuurlijk. (*heel onschuldig*) Dat is waar ook, die heeft net zo goed een naam. (*heft het bordje weer*)

PRUDENCE: Voor de laatste maal, wil je asjeblieft zo goed zijn te onthouden dat als je er prijs op stelt je baan hier te behouden, dat je mij aanspreekt met Miss Hannacott begrijp je dat?

NED: Oh, ja!

PRUDENCE: Ja wat?

NED: Ja, ik begrijp het. *(met diepe afkeer verlaat Prudence als een generaal door de linker deur de kamer. Gelijk gaat de rechter deur open, en komt Cicely voorzichtig binnen)*

CICELY: Is ze weg Ned?

NED: Ja, ze is weg.

CICELY: Wat was er nu weer met haar?

NED: Het oude liedje, dat ze een naam heeft, en dat tegen MIJ!

CICELY: Zij heeft er verschillende naar ik gehoord heb.

NED: Plus nog een paar die je niet kent. Tenminste, als je ze wel mocht kennen ben je niet het meisje wat ik dacht dat je was.

CICELY: Ben je nou eindelijk klaar met eten?

NED *(duwt zijn bord van zich af)*: Ongeveer. Dat mens komt altijd aan me klitten als ik zit te eten en ontnemt me zo m'n hele eetlust. Ik vraag me af of ze het expres doet. Hmm... zal wel.

CICELY: Bedoel je dat ze expres je eetlust bederft?

NED: Ze zal het doen om kruidenierswaren te sparen.

CICELY *(neemt de tafel af)*: Stel je voor! Nou, er is hier anders heel wat veranderd vind je niet, Ned? Weet je nog wel hoe het vroeger was, toen we allemaal om de tafel zaten 's morgens? De baas daar, mevrouw rechts, en Miss Faith aan zijn linker kant, ik en jij naast elkaar aan de andere kant.

NED *(in gedachten)*: Ja, die goeie ouwe tijd... en moet je nou eens kijken! De maaltijden lijken nu wel bokswedstrijden. Sla zoveel mogelijk naar binnen voor dat de bel gaat voor de volgende ronde! "Tilda", zegt ze tegen mevrouw, "Tilda, je verwacht toch niet van me dat ik eet aan dezelfde tafel als de bedienden!" Dus kunnen we pas eten als ze klaar zijn, alsof we een stel slaven zijn uit de vorige eeuw! de "on-aanraakbaren"

CICELY: On-aanraakbaren? Wat is dat?

NED: Indiërs die het niet kunnen velen dat iemand ze aanraakt.

CICELY: Hemeltje, die kunnen zeker niet tegen kietelen. Ik herinner me dat mijn oudtante Suzan er ook niet tegen kon, die zei altijd....

FAITH *(roept, rechts)*: Cicely!

CICELY: Wat is er Miss?

FAITH *(komt rechts op)*: O ben je hier. Moeder vraagt naar je, ze is in de stal. Laat die tafel maar, die neem ik verder wel af.

CICELY: Goed Miss. *(ze gaat rechts af)*

FAITH: Zo Ned, nog niet klaar met je ontbijt?

NED: Zo goed als Miss.

FAITH: Waarom dan zo zorgelijk op deze prachtige ochtend? Wat is er aan de hand?

NED: Indigestie.

FAITH: Indigestie? (*loopt naar de kast*) Dan moet je een paar tabletten innemen.

NED: Nee Miss, dat soort indigestie is het niet. De mijne heeft niets met de maag te maken, dit is meer mentaal.

FAITH (*komt weer naar de tafel*): Mentaal? Mentale indigestie? Waar heb je dat van?

NED (*wijst naar portret boven toog*): Daar van.

FAITH (*draait zich om en kijkt ernaar*): Van dit portret? Wat is er mee?

NED: Het is een voorbeeld van hoe het er in een vroeg stadium uitziet.

FAITH: Het is niet erg duidelijk. Wie is het?

NED: Uw tante.

FAITH: Tante Prudence? (*lachend*) Goeie hemel! Dat lijkt helemaal niet op haar zoals ze nu is, wat een verschil!

NED: O, wees maar niet bang, ze is 't hoor. "Vergeet je ontbijt maar" zegt ze tegen mij, "hang mijn portret op, ik heb het helemaal uit Barncastle mee gebracht". Ze heeft het de hele weg zelf zeker gedragen omdat ze bang was dat het beschadigd zou worden met de verhuizing.

FAITH: Nou ja, het is zeker haar manier om de kamer een beetje op te vrolijken.

NED (*staat op en loopt naar links*): Dat portret is een waarschuwing, een ernstige waarschuwing!

FAITH: Wat bedoel je, Ned?

NED: Wat is het eerst dat een vent doet die een weduwe met een café trouwt? Het eerst wat hij doet is zijn naam boven de deur aanbrengen. Zo is het met haar ook. Ze heeft haar vlag in de mast gehesen, ze is hier om te blijven!

FAITH (*met een zucht*): Ik ben bang dat je gelijk hebt.

NED: Maar waarom? En waarom nemen we dit? Dat kan ik niet begrijpen!

FAITH: Dat is het nou juist. Jij begrijpt het niet.

NED: Luister nou eens naar me, Miss, neem me niet kwalijk dat ik ronduit praat, maar we zijn altijd goede vrienden geweest nietwaar?

FAITH: De beste Ned.

NED: Dan vergeeft u me dat ik een paar persoonlijke vragen ga stellen?

FAITH (*gaat links aan de tafel zitten*): Natuurlijk Ned, doe niet zo raar!

NED: Nou, daar gaat 'ie dan. Allereerst, u mag haar ook niet al te best huh?

FAITH: Nee Ned, niet al te best.

NED: Ja, nou ja, dat had ik ook eigenlijk niet hoeven vragen dat lag er al dik bovenop, de manier waarop u de laatste paar weken aan 't mokken bent.

FAITH: O hemel, ik hoop niet dat het zo erg aan me te merken was!

NED (*klopt haar op de rug en gaat ook zitten, middenachter aan de tafel*): Nee Miss, zo erg was het nou ook weer niet. Wat ik maar wil zeggen is dit, u bent maar in uw hoekje gebleven terwijl Nelson's dood (*wijst naar portret*) hier de lakens uit loopt te delen.

FAITH: Juist. Dan is dus de eerste vraag beantwoord. Hoe staat het met de volgende?

NED: Ten tweede, hoe zit het met mevrouw? Mag die haar?

FAITH: Moeder? O nee, vast niet, nee, dat geloof ik niet.

NED: Waarom dan, in de naam van alles wat onheilig is, doet niemand er iets aan? Waarom ga je niet naar haar toe en zeg haar dat ze haar koffers kan pakken, dat ze het beheren van een boerderij over moet laten aan mensen die er verstand van hebben!

FAITH: Zoiets kan je toch niet doen. Bovendien heb ik het recht niet me er mee te bemoeien. Moeder is de baas hier.

NED: Waarom zegt mevrouw het haar dan niet?

FAITH: Omdat ze dat niet kan.

NED (*staat op*): Bang van d'r, huh? Ik mag een uil zijn als ik weet waarom!

FAITH (*staat ook op*): Luister Ned, ik zal je iets vertellen dat ik je eigenlijk al veel eerder had moeten laten weten. Eigenlijk is het een geheim, maar jij bent hier al langer dan wie ook. Ik zie niet in waarom jij het ook niet zou mogen weten. Ze BLIJFT inderdaad.

NED: Ik wist het!!! Het zal wel met het testament te maken hebben nietwaar?

FAITH (*gaat op de rand van de tafel zitten*): Precies. Weet je het is zo gegaan: voordat vader stierf had hij veel zorgen over de toekomst van de boerderij. Hij vond dat de verantwoordelijkheid te groot zou zijn voor moeder, omdat ze nooit een hoofd had gehad voor zaken en cijfers.

NED: Nee, maar ze bakt wel lekkere taartjes en pasteien!

FAITH: Vader vond ook dat ik er te jong voor was en daardoor te onervaren om zo'n grote boerderij als deze te beheren.

NED: Ik begin het door te krijgen, hij ging dus op zoek naar iemand die volgens hem het wel zou kunnen?

FAITH: Ja, en hij koos zijn zuster, tante Prudence. Hij had haar in jaren al niet meer gezien, maar hij wist dat ze een winkel had in Barncastle, een banketbakkerij, en dat ze nu aan het rentenieren was.

NED (*gaat weer zitten, links*): Er is geen geld ter wereld dat haar kan laten rentenieren, daar is ze veel te krenterig voor.

FAITH: Ja, begrijp je, vader dacht natuurlijk, ze heeft van één zaak een succes gemaakt, dan zal ze dat ook wel van een tweede kunnen maken.

NED: Hij vergat alleen dat koekjes verkopen wel iets anders is dan koeien melken. Maar wat heeft dit alles met het testament te maken?

FAITH: Het was vaders wens dat zijn zuster, die toen alleen woonde, hier zou komen, en moeder zou helpen met het beheren van de boerderij, zo'n beetje als hoofd van het gezin.

NED: Duizend dikke donders! Dus ze is hier voorgoed?

FAITH: Niet helemaal voorgoed Ned. Vader zei dat ze hier kon blijven, als ze dat wilde totdat ik vijf en twintig jaar ben.

NED: Vijf en twintig? En hoe oud bent u nu dan?

FAITH (*glimlachend*): Werkelijk Ned, zulke dingen vraagt men toch niet aan een dame?

NED: Neemt u me niet kwalijk Miss, maar in dit geval is het ongelofelijk belangrijk dat ik de waarheid te weten kom. De veroordeelde heeft altijd het volste recht te weten voor hoe lang hij achter de tralies moet.

FAITH: Als je denkt dat het iets uit zal maken, ik was negentien op mijn vorige verjaardag.

NED (*staat op en loopt naar rechts*): Zes jaar! Zes jaar dwangarbeid! (*bitter*) En geen aftrek voor goed gedrag.

FAITH: Dat moet je nooit te hard zeggen, Ned.

NED (*hoopvol*): Wat bedoelt u Miss Faith?

FAITH: In het testament staat dat ze mag blijven tot mijn vijf en twintigste, of.... totdat ik in het huwelijk mocht treden.

NED (*komt terug naar middenachter*): Gratie! Dank de hemel! Gratie terwijl ik al op het schavot was aangekomen!

FAITH: Wat bedoel je daar nu weer mee?

NED: Nou, dat ligt nog al voor de hand zou ik zegen! We moeten zorgen dat je trouwt, zo spoedig mogelijk. Hoe eerder hoe beter!

FAITH (*staat op*): Een ogenblikje nog, Ned, er is NOG iets.

NED: Nog iets? In het testament? Is dit niet genoeg geweest?

FAITH: Ja, weet je, ik mag niet trouwen vóór mijn vijf en twintigste zonder de volledige toestemming en goedkeuring van mijn tante.

NED: Maar dat is onmenselijk..... dat is griezelig! Uw moeder is degene die daarin toch het laatste woord moet hebben?!

FAITH: Juist. Maar vader dacht er anders over.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto